

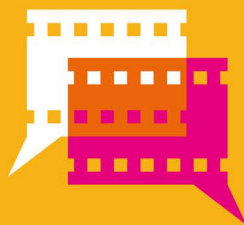
MIĘDZY FILMEM

A DOKUMENTALNYM

A

FABUŁĄ

VII EDYCJA

OLIMPIADA
WIEDZY O FILMIE
I KOMUNIKACJI
SPOŁECZNEJ

Spis treści

TREŚĆ ZADANIA I KRYTERIA OCENY.....	2
Załącznik nr 1: Karta pracy do pierwszego zadania. Opracowanie koncepcji filmu dokumentalnego	5
Załącznik nr 2: Karta pracy do drugiego zadania. Opis sceny dokumentalnej	6
Załącznik nr 3: Karta pracy do trzeciego zadania. Wniosek o dofinansowanie filmu w ramach programu „Polska 2023”	7
WAŻNE INFORMACJE.....	8
Sposób podpisania projektu.....	8
Sposób dostarczenia projektu	8
Termin dostarczenia projektu.....	8
Zgody osób trzecich.....	8
Zgody licencyjne.....	8
PORADNIK DO ZADANIA PROJEKTOWEGO, CZ. 1:	9
Formujemy podstawy.....	9
W poszukiwaniu tematu i bohatera, czyli motywacje dokumentalisty	9
Tematy filmów dokumentalnych znajdują się w zasięgu naszego wzroku.	9
Określenie metody pracy	10
Określenie zakładanego metrażu	11
Przygotowanie wstępnego, reżyserskiego opisu filmu	11
PORADNIK DO ZADANIA PROJEKTOWEGO, CZ. 2:	12
Kręcimy materiał poglądowy.....	12
Metoda realizacji.....	12
Dokument nabiera kształtów	12
Pomiędzy obrazem a słowem. Opisanie fragmentu	13
PORADNIK DO ZADANIA PROJEKTOWEGO, CZ. 3:	15
Piszemy wniosek	15
Finanse mają znaczenie – również w przypadku dokumentów.....	15
Eksplikacja producencka – klucz do sukcesu	15
Opis aspektów realizacyjnych.....	16
Opis walorów społecznych	16
Wskaźnik oczekiwanych rezultatów	17
Plany promocji filmu	17

TREŚĆ ZADANIA I KRYTERIA OCENY

Tematem przewodnim siódmej edycji Olimpiady Wiedzy o Filmie i Komunikacji społecznej jest ukazanie związków pomiędzy filmem dokumentalnym a fabułą. Poradnik do zadania, karta pracy oraz informacje związane ze sposobem dostarczenia pracy zostaną opublikowane w osobnym komunikacie na stronie internetowej Olimpiady.

Wyobraź sobie, że jako początkujący/a, ale zaangażowany/a artysta/ka poszukujesz wsparcia dla swojego wymarzonego projektu: filmu dokumentalnego poświęconego pasjonującemu Cię zagadnieniu. Niezależnie, czy leży Ci na sercu zabranie głosu w istotnej kwestii społecznej, przybliżenie sylwetki fascynującej osoby bądź uwiecznienie na taśmie filmowej wycinka Twojej codzienności – odczuwasz głębokie przekonanie, iż jest to opowieść, którą warto przekazać innym. Aby to uczynić, musisz jednak w pierwszej kolejności zadbać o producencką i finansową stronę przedsięwzięcia. Okazją ku temu staje się ogłoszenie programu grantowego pt. „Polska 2023”.

Jeśli chcesz starać się o grant, jako reżyser filmu dokumentalnego powinieneś:

1. określić najważniejsze aspekty produkcji (m.in. tematyki sylwetki głównego bohatera/-ów, wstępnego scenariusza oraz zakładanego metrażu),
2. stworzyć krótki, kilkuminutowy materiał filmowy o charakterze poglądowym zrealizowany dowolną techniką,
3. przygotować wniosek o dotację finansową w celu uzyskania funduszy niezbędnych do realizacji projektu w ramach grantu „Polska 2023”.

Polecenia należy wykonywać po kolei, ponieważ są ze sobą powiązane.

Polecenie	Uwagi i punktacja
<p>W tym zadaniu wcielasz się w rolę reżysera stojącego u progu artystycznego debiutu. Celem pierwszego zadania jest opracowanie założeń filmu dokumentalnego, który weźmie udział w konkursie grantowym pt. „Polska 2023”.</p> <p>Pierwsze zadanie obejmuje sformułowanie najważniejszych postanowień na temat tworzonego filmu dokumentalnego: zaproponowanie tytułu i głównego motywu, przygotowanie wstępnego, reżyserskiego opisu scenariusza, określenie inspiracji gatunkowych oraz wskazanie najważniejszych zamierzeń związanych z realizacją filmu.</p> <ol style="list-style-type: none">1. Zaproponuj tytuł filmu i opisz jego związek z koncepcją swojego dzieła.2. Przygotuj wstępny, reżyserski opis filmu (maks. 3500 znaków ze spacjami). Zawrzyj w nim krótki scenariusz, przedstaw zwężle temat przewodni i bohaterów (lub obiekt swojego zainteresowania), zaproponuj metraż, wybierz gatunek oraz technikę	<p>Uczestnik za to zadanie może otrzymać maksymalnie 21 punktów:</p> <p>0-2 pkt. – przedstawienie tytułu filmu wraz z uzasadnieniem wyboru.</p> <p>0-13 pkt. – wstępny, reżyserski opis filmu. Istotne jest, aby autor wykazał, że ma świadomość specyfiki realizacji filmu dokumentalnego, a jednocześnie przekonująco przedstawił swoją koncepcję.</p> <ul style="list-style-type: none">• 0-1 pkt. – przedstawienie tematyki• 0-3 pkt. – po jednym punkcie za przedstawienie bohatera (obiekta zainteresowania), jego krótkiej charakterystyki i powodów dokonanego wyboru.• 0-3 pkt. – krótki, zakładany scenariusz wraz z opisem zamierzeń dokumentalisty.• 0-2 pkt. - po jednym punkcie za wskazanie rodzaju metrażu (film krótkometrażowy, pełnometrażowy, serial dokumentalny) oraz uzasadnienie dokonanego wyboru.

<p>realizacji; pamiętaj, aby uzasadnić swoje wybory w kontekście opowiadanej historii.</p> <p>3. Przedstaw i uzasadnij powody podjęcia projektu oraz spodziewany wpływ na odbiorców.</p> <p><i>Uzupełnij kartę pracy dostępną TUTAJ.</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • 0-2 pkt. – po jednym punkcie za przybliżenie proponowanego gatunku i uzasadnienie dokonanego wyboru. • 0-2 pkt. – przedstawienie wiodącej techniki realizacji materiału i uzasadnienie dokonanego wyboru <p>0-6 pkt. – argumentacja wyboru tematyki filmu dokumentalnego. Ocenie (po dwa punkty) podlega zwrócenie uwagi na intencje autora (np. osobiste, społeczne lub związane z położeniem bohatera filmu), zasadność podejmowanego tematu, a także spodziewany wpływ na odbiorców.</p>
<p>Celem drugiego zadania jest zrealizowanie krótkiej sceny dokumentalnej o charakterze poglądowym. Będzie ona wizytówką Twojego przyszłego filmu dokumentalnego.</p> <p>Zrealizowany fragment uzupełnij o streszczenie sceny, uzasadnienie dokonanego wyboru oraz wykazanie jej artystycznego i technicznego związku z całą produkcją.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Nakręć krótki (od 3 do 5 minut) materiał filmowy prezentujący koncepcję twojego dokumentu (wskazówki odnośnie do metod realizacji materiału filmowego znajdują się na stronie 12) 2. Przygotuj podstawowy opis filmu uwzględniający nazwisko reżysera, członków obsady oraz lokacji, w których zarejestrowano materiał. 3. Załącz trzy fotosy (wybrane kadry filmowe z nakręconej sceny lub zdjęcia wykonane podczas realizacji zdjęć), obrazujące stylistyczną i tematyczną koncepcję Twojego filmu dokumentalnego. 3. Przygotuj wnikliwe streszczenie zarejestrowanej sceny (do 2000 znaków ze spacjami). Wskaż zasadność dokonanego wyboru w odniesieniu do artystycznej koncepcji całej produkcji. <p><i>Uzupełnij kartę pracy dostępną TUTAJ.</i></p> <p>Uwaga! Warunkiem koniecznym przystąpienia do konkursu jest załączenie (np. w formie skanów) podpisanych przez uczestników zgód na udostępnienie wizerunku (więcej na ten temat w części pt. „Ważne informacje).</p> <p><i>Wzór dokumentu dostępny jest TUTAJ.</i></p>	<p>Uczestnik za to zadanie może otrzymać maksymalnie 25 punktów:</p> <p>0-3 pkt. – opis filmu (po jednym punkcie za wskazanie reżysera, bohaterów dokumentu oraz lokacji, w których zarejestrowano materiał).</p> <p>0-10 pkt. – ocena realizacji sceny poglądowej, uwzględniająca metraż (od 3 do 5 minut), spójność montażową i narracyjną oraz stopień zaangażowania twórczego.</p> <p>0-6 pkt. – ocena fotosów filmowych (po dwa punkty za każdy fotos oraz jednozdaniowy opis).</p> <p>0-6 pkt. – ocena adekwatności streszczenia materiału filmowego (po dwa punkty za opis wydarzeń zawartych w filmie, przedstawienie sylwetek bohaterów oraz wykazanie zasadności wyboru danej sceny w kontekście artystycznej koncepcji produkcji).</p>

Celem trzeciego, finalnego zadania jest przygotowanie wniosku o minidotację „na start” – o dofinansowanie produkcji filmu dokumentalnego w ramach grantu „Polska 2023”.

W ramach niniejszego zadania:

1. **Napisz eksplikację producencką** (maks. 4000 znaków ze spacjami). Tekst – traktowany jako „manifest” świadomego twórcy – powinien w przystępny dla czytelnika sposób omawiać koncepcję filmu dokumentalnego tak, aby przekonywać co do jego oryginalności tematycznej i atrakcyjności artystycznej. W eksplikacji (pisanej z punktu widzenia producenta – „ambasadora” filmu) powinny zawierać się takie informacje jak: przybliżenie intencji powstania filmu, opis sylwetek bohaterów, fabuły, motywu przewodniego dzieła oraz przedstawienie uzasadnień wskazujących na spodziewany sukces projektu.

2. **Opisz aspekty realizacyjne filmu.** Twoim zadaniem jest wskazanie proponowanego metrażu, zawarcie informacji o liczebności ekipy filmowej oraz przewidywanego czasu pracy, miejsc kręcenia materiałów oraz informacji o umieszczeniu w filmie uprzednio zrealizowanych materiałów audiowizualnych (archiwaliów, muzyki i obrazów).

3. **Wskaż walory społeczne filmu.** Przedstaw i uzasadnij potencjalny wpływ dzieła na życie społeczne (np. poprzez poruszanie istotnej tematyki) lub poszczególne grupy (np. młodzież szkolną w kontekście edukacyjnym).

4. **Opisz wskaźnik oczekiwanych rezultatów** – spróbuj odpowiedź na pytanie: „dla kogo kręcimy film?”. W tym punkcie należy opisać przewidywane formy dystrybucji dokumentu.

5. **Przedstaw plany promocji filmu.** Stwórz opis kampanii marketingowej Twojego filmu dokumentalnego tak, aby mógł trafić do jak największego grona odbiorców. Oprócz wskazania podstawowych kanałów promowania dzieła (np. media społecznościowe, prasa specjalistyczna itp.) wymagane jest uzasadnienie celowości zaplanowanych działań.

Uzupełnij kartę pracy dostępną [TUTAJ](#).

Uwaga: Na stronie 16 umieściliśmy pytania pomocnicze, które mogą się okazać przydatne podczas wypełniania karty pracy.

Uczestnik za to zadanie może otrzymać maksymalnie **39 punktów**:

0-15 pkt. – ocena eksplikacji producenckiej. Kryteria oceny opierają się na przystępności formy, zrozumiałym przybliżeniu koncepcji dokumentu, przekonującym uzasadnieniu wyboru określonego tematu oraz samych bohaterów (dotyczy to również formuły dokumentu autobiograficznego), a także przekazaniu kluczowych informacji o całości kształcie filmu.

0-5 pkt. – ocena opisu aspektów realizacyjnych pod kątem sprawdzenia czy pojawiły się w nim i zostały uzasadnione informacje o zakładanym metrażu, liczebności ekipy filmowej, liczbie dni zdjęciowych, lokacjach, a także wykorzystaniu (bądź nie) archiwalnych materiałów audiowizualnych.

0-6 pkt. – ocena opisu walorów społecznych; po dwa punkty za wskazanie i uzasadnienie roli społecznej filmu, możliwość wpływu na jakość debaty publicznej, rolę popularyzatorską wśród widzów; autor wypowiedzi powinien również wskazać, do jakiej grupy odbiorców adresowane jest dzieło.

0-6 pkt. – ocena opisu wskaźników oczekiwanych rezultatów; po jednym punkcie za charakterystykę odbiorców, szacunkową liczbę widzów, rozważenie potencjału festiwalowego filmu oraz wskazanie na kluczowe imprezy filmowe, a także umieszczenie informacji o przewidywanej formie dystrybucji. W ostatnim przypadku dodatkowy punkt przyznawany jest za uzasadnienie wyboru.

0-7 pkt. – ocena planów promocji filmu; po jednym punkcie za informacje o przewidywanym budżecie, formach i kanałach promocji, a także wskazanie i uzasadnienie wyboru platform społecznościowych i narzędzi marketingowych. Dodatkowe dwa punkty przyznawane są za uzasadnienie wyboru miejsc i form promocji filmu.

Załącznik nr 2: Karta pracy do drugiego zadania. Opis sceny dokumentalnej

Karta w wersji edytowalnej znajduje się **TUTAJ**.

1. Podstawowe informacje o fragmencie filmowym

- Reżyser:
- Obsada:
- Lokacje:

2. Trzy fotosy (wraz z jednozdaniowymi opisami)

3. Streszczenie sceny (maksymalnie do 2000 znaków ze spacjami)

**Załącznik nr 3: Karta pracy do trzeciego zadania.
Wniosek o dofinansowanie filmu w ramach programu
„Polska 2023”**

Karta w wersji edytowalnej znajduje się **TUTAJ**.

1. Eksplicacja producencka (maksymalnie 4000 znaków ze spacjami):

2. Aspekty realizacyjne filmu (maks. 1000 znaków ze spacjami):

3. Walory społeczne filmu (maks. 1000 znaków ze spacjami):

4. Oczekiwane rezultaty (maks. 1000 znaków ze spacjami):

5. Plany promocji filmu (maks. 1000 znaków ze spacjami):

WAŻNE INFORMACJE

Komplet prac

Przez komisję sprawdzane będą wyłącznie komplety prac. Zgodnie z § 6 ust. 8 Regulaminu Olimpiady brak nadesłanego projektu lub nadesłanie go w niepełnej formie skutkuje dyskwalifikacją Uczestnika i brakiem możliwości wzięcia udziału w kolejnych etapach Olimpiady. Na komplet prac składają się: wypełniona karta pracy ze wstępnymi założeniami dotyczącymi filmu (Załącznik nr 1), materiał filmowy oraz fotosy wraz z załączonym plikiem tekstowym (Załącznik nr 2), a także wypełniona karta pracy z wnioskiem o dofinansowanie produkcji filmu dokumentalnego (Załącznik nr 3). Każdy uczestnik wykonuje prace samodzielnie, zdalnie, przy wykorzystaniu własnych narzędzi i programów. Dopuszczalne jest używanie wersji demonstracyjnych programów. Wszelkie niedoskonałości pracy wynikające z użycia wersji demonstracyjnej (np. napis, który program automatycznie dostawił do materiału filmowego) nie będą brane pod uwagę przy ocenie pracy.

Sposób podpisania projektu

Wszystkie elementy projektu, także materiał filmowy, muszą być podpisane tylko **KODEM UCZESTNIKA**. Wyjątkiem od tej reguły jest dokument zgody osoby sfilmowanej/ sfotografowanej, w którym pojawi się nazwisko uczestnika Olimpiady lub/i jego rodzica.

Ten dokument pozostaje jednak w archiwum Filmoteki Narodowej - Instytutu Audiowizualnego, nie przekazujemy tego dokumentu komisji oceniającej zadanie.

Sposób dostarczenia projektu

Wszystkie elementy pracy muszą zostać dostarczone do siedziby Organizatora Olimpiady do dnia 9 stycznia 2023 r. Uczestnik może wysłać nośnik z zapisaną pracą projektową przesyłką poleconą na adres Filmoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny, ul. Wałbrzyska 3/5, 02-739 Warszawa lub dostarczyć pracę projektową osobiście. Może też skorzystać z formy elektronicznej i przesłać materiały za pomocą stron: <https://wetransfer.com/> lub <https://www.myairbridge.com/en/> Wysyłając zadanie projektowe, na stronie serwisu, w miejscu adresu odbiorcy należy podać: olimpiada@fina.gov.pl, a w miejscu nadawcy swój adres e-mail. Projektu nie należy przysyłać jako załącznik do wiadomości e-mail. Za bezpieczeństwo danych, także danych osobowych osób trzecich, do momentu przekazania materiałów do FINA odpowiada Uczestnik Olimpiady.

Termin dostarczenia projektu

Kompletną pracę należy wysłać w sposób opisany powyżej do 9 stycznia 2023 r. do godziny 12:00. W ciągu dwóch dni od wysłania projektu organizator potwierdza jego otrzymanie na adres e-mail, który został wpisany w miejscu nadawcy w serwisie pośredniczącym wysyłkę. Organizator nie sprawdza kompletności projektu, a jedynie potwierdza fakt otrzymania plików. W sytuacji, gdy miną dwa dni od wysłania plików, a organizator nie potwierdzi ich otrzymania, uczestnik powinien skontaktować się z organizatorem w celu wyjaśnienia sytuacji.

Zgody na wykorzystanie wizerunku lub/i głosu osób trzecich

W przypadku zarejestrowania wizerunku lub/ i głosu osób trzecich Uczestnik zobowiązany jest dostarczyć skany oświadczeń o zgodzie na wykorzystanie wizerunku w/w osób (wzór w załączeniu), oryginały oświadczeń nadesłać pocztą na adres Organizatora. Zadanie projektowe, do którego nie będą dołączone w/w zgody nie będzie oceniane, co skutkować będzie przyznaniem przez Organizatora 0 punktów za tę część II etapu.

Zgoda licencyjna

Będąc autorami dzieła filmowego, także pracy projektowej jako całości, Uczestnicy Olimpiady zachowują pełnię praw autorskich do tekstów, filmu i zdjęć stanowiących elementy zadania. Załączona niżej licencja niewyłączna przekazuje FINA prawa w zakresie przechowywania i archiwizacji w/w dzieł. Przypominamy, że w przypadku **innego wykorzystania filmu/zdjęć niż cele konkursowe, autor filmu/zdjęć musi zadbać o ochronę danych osobowych, dóbr osobistych, a także praw autorskich wszystkich osób, których wizerunek lub głos zostały w filmie utrwalone, a także wszystkich osób, które wniosły twórczy wkład w powstanie wyżej wymienionych dzieł.**

PORADNIK DO ZADANIA PROJEKTOWEGO, CZ. 1:

Formujemy podstawy

Myślę, że robienie filmów pomaga zrozumieć siebie i innych. Zobaczyć coś więcej, przystanąć, przyjrzeć się, zauroczyć, pokochać czasem. Dzięki filmowi można zrobić dużo dla drugiego człowieka.
(Jacek Bławut)

W poszukiwaniu tematu i bohatera, czyli motywacje dokumentalisty

Każdy dokumentalista posiada swoje własne, zindywidualizowane, wewnętrzne motywacje do tworzenia filmów. Choćby z tego powodu wskazywanie, które aspekty rzeczywistości (bądź pamięci o przeszłości) są szczególnie warte zarejestrowania, jest praktycznie bezcelowe, gdyż ostatecznie wszystko zależy od unikalnego spojrzenia autora. Czy będzie to historia bohaterstwa, uwieczniona w mijanej po drodze tablicy pamiątkowej? Zdobyte przez kolegę z osiedla wymarzonego medalu na ogólnopolskich zawodach sportowych? Wspomnienia rodzinnych wakacji w Bieszczadach? A może po prostu potrzeba uwiecznienia na taśmie filmowej swoich przemyśleń na temat codziennego życia?

Tematy filmów dokumentalnych znajdują się w zasięgu naszego wzroku.

Inspirująca może okazać się sama chęć **uwiecznienia teraźniejszości na taśmie filmowej**. Zaświadcza o tym reżyser Aleksander Sokurov, który w jednej z odsłon serii dokumentalnej „Petersburski dziennik” ukazał tytułowe „Odsłonięcie pomnika Dostojewskiego” (1997). Rejestrując sumiennie przebieg całej ceremonii (ograniczając się przy tym do niespiesznych zbliżeń i panoramicznych ujęć tłumy) uwiecznił przebieg całego wydarzenia. Następnie w postprodukcji nagrał swój narratorski komentarz, aby uczynić z całości autorską refleksję o wydarzeniach, które w miarę upływu lat stają się historią.

Równie istotną motywacją stanowi potrzeba **opowiedzenia o życiu danej osoby lub przekazania jej doświadczeń za pośrednictwem filmu**. Przykładowo, Marcel Łoziński w dokumencie „Żeby nie bolało” (1998) decyduje się ponownie odwiedzić Urszulę Flis - niezależną rolniczkę, która dwadzieścia cztery lata wcześniej została przez niego sportretowana w krótkometrażowym filmie „Wizyta”. Spotkanie po latach nie tylko przynosi okazję do wysłuchania opowieści o minionych dekadach z życia kobiety, ale również inspirowane do podjęcia refleksji na temat wagi dokonywanych wyborów. Nakręcony w 2015 roku „Mów mi Marianna” Karoliny Bielawskiej opowiada o osobie mierzącej się z procedurą korekty płci oraz ciężarem społecznego odrzucenia. Z kolei „Komunia” (2016) Anny Zameckiej koncentruje się wokół wysiłków 14-letniej Oli, próbującej wykorzystać ceremonię tytułowej Komunii Świętej swojego niepełnosprawnego brata do pogodzenia skonfliktowanej rodziny. **Chociaż w każdym wypadku najważniejsze stają się przeżycia konkretnego człowieka, w szerszym kontekście dokumentalne pragnienie opowiedzenia unikalnej historii pozwala nauczyć się empatii wobec innych ludzi czy grup społecznych, niezauważalnych bądź pozbawionych głosu.**

Bardzo ważne jest dla wielu dokumentalistów **opowiadanie o historii i jej bohaterach**. Za przejaw takiego podejścia służy film „Kto napisze naszą historię?” (2018) – fabularyzowany dokument, w którym Roberta Grossman przybliży sylwetkę Emanuela Ringelbluma oraz założonej przez niego w czasie II wojny światowej organizacji Oneg Szabat. Równie adekwatnym przykładem jest film Macieja Drygasa pt. „Usłyszcie mój krzyk” (1991). Dokument ten, poświęcony Ryszardowi Siwcowi i dokonaniem przez niego samospaleniu w 1968 roku na Stadionie X-lecie w akcie protestu przeciwko inwazji wojsk Układu Warszawskiego na Czechosłowację, pomógł ocalić pamięć o człowieku, którego władza komunistyczna postanowiła za wszelką cenę wymazać z kart historii. W tym sensie dokumentaliści potrafią udowodnić, że dzieło filmowe posiada moc przeciwstawiania się niepamięci.

Jeszcze inną kategorię filmów dokumentalnych stanowią **produkcje autobiograficzne**, kiedy to reżyser decyduje się nakierować obiektyw kamery na swoją osobę. Powodem tworzenia takich filmów może być potrzeba podzielenia się z widzami własnymi przeżyciami lub wiara w terapeutyczny wymiar autobiograficznej opowieści. Przez pryzmat tej drugiej postawy możemy interpretować „Ojca i syna” (zapis wspólnej podróży Marcela i Pawła Łozińskich przez Europę) oraz „Naszą klątwę” (film Tomasza Śliwińskiego poświęcony oswojeniu się przez niego i żonę z nieuleczalną chorobą ich dziecka).

Naturalnie przedstawione powyżej tytuły to filmy wybitne, tworzone niejednokrotnie przez wiele lat i cieszące się prestiżem wielkich dzieł polskiego dokumentu. Wierzmy jednak, że wśród wymienionych przykładów znajdziecie zachętę do najważniejszej czynności, którą musi wykonać świadomy dokumentalista: otwarcia oczu na rzeczywistość i rozejrzenia się wokół siebie.

- Czym jest dla mnie rzeczywistość i jak ją postrzegam?
- Czy w większym stopniu interesuje mnie życie innych ludzi, czy pragnienie wyrażenia swojej własnej postawy?
- O czym chciałbym/chciałabym opowiadać innym ludziom?
- Jaki problem dostrzegam w najbliższym otoczeniu lub okolicy?
- Który aspekt swojej codzienności uważam za szczególnie warty uwiecznienia?

Określenie metody pracy

Kluczową cechą filmu jest jego audiowizualność – a więc zdolność opowiadania nie tylko słowem, ale również obrazem i dźwiękiem. Takie założenie upoważnia do stwierdzenia, że twórca „ruchomych obrazów” posiada świadomość związku pomiędzy treścią dzieła a jego formą. Mówiąc wprost: przystępując do tworzenia należy określić, jakie formy filmowego opowiadania najlepiej uchwycą Twoją koncepcję. W tym celu powinieneś zastanowić się nad wyborem odpowiedniego gatunku oraz rozwiązań narracyjnych.

Przykładowe formy wypowiedzi używane przez dokumentalistów:

- reportaż (filmowa relacja z wydarzeń),
- publicystyka filmowa (wypowiedź twórcy na istotny społecznie temat),
- film montażowy (połączenie w nową całość istniejących materiałów archiwalnych),
- wywiad (zapis rozmowy z jedną bądź z grupą osób).

Przykładowe rozwiązania narracyjne charakterystyczne dla filmu dokumentalnego:

- formuła „gadających głów” (bezpośrednie wypowiedzi bohaterów lub ekspertów do kamery; dzięki takiemu rozwiązaniu film uzyskuje bardziej reportażowy charakter lub kładzie nacisk na znaczenie wywiadu w pracy dokumentalisty);
- wprowadzanie elementów fabularyzowanych (a więc np. scen odgrywanych przez aktorów; jest to rozwiązanie często praktykowane przez twórców dokumentów historycznych);
- wykorzystanie animacji lub efektów specjalnych (choć elementy animowane stanowią zazwyczaj uzupełnienie tradycyjnej rejestracji zdarzeń, to istnieją także w pełni animowane filmy dokumentalne, jak np. „Droga na drugą stronę” A. Damian);
- inscenizacja (rozumiana jako świadome zaaranżowanie danej sytuacji lub odtworzenie zdarzenia, które nie zostało zarejestrowane w oryginalnej formie).

Określenie zakładanego metrażu

Reżyser, mając do dyspozycji m.in. formułę krótkiego metrażu (nie przekraczającego 60 minut), produkcji pełnometrażowej lub serialu dokumentalnego (dzielącego fabułę na odcinki), otrzymuje szansę takiego przedstawienia swojej opowieści, aby w pełni oddawała jego zamysł twórczy oraz zawierała wszystkie istotne aspekty fabuły. W tym kontekście otwartość artysty na rzeczywistość kazałaby uznać, że o ostatecznym kształcie filmu decydować będzie liczba i jakość materiału, który udało się zarejestrować, a także decyzje podjęte na etapie postprodukcji (np. podczas montażu). W praktyce jednak dokumentalista powinien na wczesnym etapie określić zakładany format filmu. Takie podejście pozwala m.in. klarownie określić parametry związane z obliczaniem kosztów (co staje się kluczowe zwłaszcza w przypadku ubiegania się o dofinansowanie) oraz wypracować plan dystrybucji gotowego dzieła (przykładowo, czteroodcinkowy serial dokumentalny ma daleko większe szanse zaistnieć w serwisach streamingowych lub VOD niż na ekranach kin).

Biorąc pod uwagę, że wielu klasyków dokumentu zaczynało swoją artystyczną drogę od niewielkich form (np. Krzysztof Kieślowski, Kazimierz Karabasz lub Marcel Łoziński), wybór krótkiego metrażu na Wasz pierwszy film także wydaje się całkiem racjonalną koncepcją, która umożliwi stopniowe nabywanie umiejętności w tej wyjątkowej sztuce.

Przygotowanie wstępnego, reżyserskiego opisu filmu

Przygotowanie do produkcji oraz przepracowanie w głowie najważniejszych założeń pozwoli przystąpić do realizacji materiału z poczuciem celu oraz pewnej – choćby symbolicznej – kontroli nad rzeczywistością.

Film fabularny jeszcze na etapie preprodukcji podlega skrupulatnym przygotowaniom: napisaniu scenariusza, przeprowadzeniu castingu, narysowaniu storyboardów, wynajęciu hal zdjęciowych czy zatrudnieniu statystów. W przypadku filmu dokumentalnego – nawet przy założeniu, że mówimy o materiale fabularyzowanym – taki stopień kontroli rzeczywistości oczywiście nie jest możliwy. Ta świadomość najpełniej manifestuje się w przypadku wspomnianego scenariusza; podczas gdy twórca filmu fabularnego może rozpisać jego kształt co do przysłowiowej minuty i ostatniej kropki w zdaniu, dla dokumentalisty analogiczny dokument jest niczym innym niż wstępnym opisem zamierzeń oraz zakładanym obrotem spraw. Choć „wstępny” i „zakładany” opis sytuacji jest jednak niezwykle istotny w kontekście formułowania założeń produkcyjnych.

Biorąc pod uwagę, jak ważne jest jasne wyklarowanie koncepcji twórczej – tak, aby była ona zrozumiała zarówno dla komisji grantowych, jak i sympatyków projektu – najważniejszym punktem pierwszego zadania jest napisanie przez Ciebie wstępnego opisu filmu. Tekst ten, zawierający podstawowe informacje na temat zakładanego metrażu, głównego wątku, miejsc kręcenia zdjęć, wybranych bohaterów, zastosowanych technik opowiadania ma na celu przybliżyć koncepcję tworzonego filmu. Chociaż realia mogą sprawić, że efekt końcowy będzie odbiegał od zamierzonego, to z perspektywy czasu będzie to wymowne i pouczające świadectwo specyfiki pracy dokumentalisty.

Przykładowe pytania kontrolne:

- O czym lub o kim będzie opowiadał dokument?
- W jakich miejscach rozgrywać się będzie akcja filmu?
- W jakim gatunku lub konwencji będzie utrzymany film?
- Czy pragniesz się wzorować na konkretnym filmie lub dokumentaliście?
- Jakie techniki opowiadania dokumentalisty zamierzasz zastosować w filmie?

PORADNIK DO ZADANIA PROJEKTOWEGO, CZ. 2:

Kręcimy materiał poglądowy

Poważnym argumentem, przesądzającym o zasadności przyznania dotacji dla twórcy filmowego, jest oczywiście jego dorobek. Im bardziej doświadczony reżyser, tym większa szansa, że wnioskowany projekt okaże się sukcesem realizatorskim i artystycznym. Jednak nawet doświadczony twórca – dokładnie tak jak początkujący – powinien udowodnić, że poważnie traktuje swoją filmową pasję, a co najważniejsze: potrafi przekuć swoją koncepcję w konkretne dzieło filmowe. W przypadku doświadczonych autorów ważny punkt CV stanowi np. załączenie szczegółowych informacji o dwóch zrealizowanych ostatnio produkcjach. Osoby, które nie posiadają doświadczenia na gruncie kinematografii, ale realizują się owocnie na gruncie innych dziedzin sztuki, proszone są o opisanie swojej dotychczasowej działalności. W przypadku reżyserów-debiutantów (a więc Ciebie: młodego człowieka na początku zawodowej ścieżki) metoda weryfikacji opiera się na załączeniu próbki dotychczasowej pracy: etudy filmowej lub filmu offowego. Na potrzeby niniejszego zadania prosimy o przygotowanie krótkiego fragmentu planowanego filmu dokumentalnego.

Metoda realizacji

Specyfika filmu dokumentalnego sprawia, że odżegnujemy się od sugerowania zarówno tematyki, jak i samej metody realizacji materiału filmowego. Przyjmując, że powinien mieć on związek z tematyką minidotacji („Polska 2023”) oraz mieścić się w przedziale od trzech do pięciu minut, pragniemy pozostawić większość decyzji reżyserskich (od wyboru tematu poprzez styl kręcenia filmu) Twojej kreatywności i otwartości na rzeczywistość. Niemniej, prosimy o zwrócenie szczególnej uwagi na takie **podstawowe aspekty techniczne** jak jakość udźwiękowania i oświetlenia. Ostatecznie widz tylko wtedy będzie miał szansę w pełni zapoznać się z koncepcją Twojego dokumentu, gdy otrzyma możliwość zrozumienia wszystkich artykułowanych kwestii (dialogów, wypowiedzi lektora itp.) oraz dostrzeżenia w kadrze elementów kluczowych narracyjnie. Urządzenie jednocześnie rejestrujące obraz i dźwięk może słabo zarejestrować wypowiedzi osób znajdujących się na drugim planie. O dodatkowym doświetleniu planu filmowego warto natomiast pamiętać kręcąc scenę we wnętrzach: wnętrze dobrze oświetlone do wykonania pojedynczego zdjęcia, może się okazać za słabo doświetlone do zarejestrowania obiektów i postaci w ruchu..

Wskazówka: W przypadku braku dostępu do kamery ciekawym rozwiązaniem będzie wykorzystanie własnego smartfona. Chociaż taka propozycja może się wydawać opcją jedynie dla amatorów lub początkujących dokumentalistów z ograniczonym budżetem, w rzeczywistości istnieje spore grono doświadczonych twórców kręcących swoje filmy z użyciem tego urządzenia. Przykładem jest chociażby oscarowy „Sugar Man” w reżyserii Malika Bendjelloula, stworzony w większej części z pomocą telefonu komórkowego. Poręczność smartfona, a także jego nieinwazyjny charakter, sprawia, że bohaterom dokumentów może być łatwiej oswoić się z taką formą nagrywania niż funkcjonować ze świadomością, że podąża za nimi profesjonalna kamera.

Dokument nabiera kształtów

Koniec końców, niezależnie od przyjętej tematyki dokumentu, istotna jest troska o utrzymanie należytego poziomu realizacyjnego zarejestrowanego materiału. Dotyczy to m.in. rozważania sposobu kręcenia zdjęć (statyw czy kamera z ręki?), kompozycji kadru (przewaga zbliżeń czy planów ogólnych?) lub zastosowanych filtrów (jaka kolorystyka najtrafniej koresponduje z treścią?). Jeżeli pragniemy, aby opowiadana przez nas historia angażowała widzów, musimy dać im poczucie, że nie pozostawiliśmy tak ważnych aspektów czystemu przypadkowi. W tym kontekście obmyślenie zawczasu podstawowych aspektów realizacyjnych pozwoli łatwiej rejestrować materiał i skupić się na złożoności rzeczywistości. Ostatecznie będziemy mieli szansę stworzyć opowieść, która na poziomie wizualnym lub audialnym stanie się dodatkową płaszczyzną porozumienia z widzami.

Jednocześnie, biorąc pod uwagę poglądowy aspekt niniejszego zadania, proponujemy traktować przedstawiony fragment jako swoistą wizytówkę Twojego dokumentu. Niech skupia jak w soczewce najważniejsze aspekty fabularne (prezentacja bohatera i poruszanej tematyki), artystyczne (wskazujące, w którą stronę stylistyczną i gatunkową podążasz) oraz realizacyjne – tak, aby zachęcić komisję finansującą projekt do zawierzenia w siłę Twojej opowieści.

Przykładowy materiał może prezentować się następująco:

- zarejestrowany fragment zawartego w filmie wydarzenia (np. przebiegu manifestacji, szkolnej lekcji, drogi bohatera do pracy lub domu),
- fragment rozmowy z bohaterem dokumentu (jeżeli film zakłada wykorzystanie formuły „gadających głów”),
- fragment monologu narratora (bohatera filmu lub autora dokumentu) wypowiedzianego na tle zrealizowanych ujęć.

Potraktuj kilka minut zarejestrowanego materiału jako swoisty manifest, umożliwiający wyartykułowanie koncepcji zawartych we wstępnym scenariuszu. Realizacja takiej sceny może stanowić doskonałą okazję do „dotarcia się” z bohaterem dokumentu i stworzyć płaszczyznę do wspólnej dyskusji na temat wizji wspólnego projektu i granicy obopólnego zaangażowania, a także utwierdzić się w przekonaniu, że jest to droga, którą chcemy podążać.

Pomiędzy obrazem a słowem. Opisanie fragmentu

Klasykzna zasada mówi, że dzieło sztuki powinno bronić się samo. Mimo wszystko nie należy jednak lekceważyć mocy słowa, które w zestawieniu z opisywanym obrazem pomaga unaocznnić wszystkie jego atuty i pasjonujące sekrety.

W ostatnim punkcie drugiego zadania prosimy Cię o omówienie stylistycznego i fabularnego związku przedstawianej sceny z ogólną koncepcją dokumentu. Podczas gdy wstępny opis reżyserski z pierwszego zadania zakładał związłą charakterystykę wizji całego dokumentu, w tym miejscu najważniejsze jest dokładne streszczenie przedstawionej sceny. Ma ono na celu zarówno potwierdzić, że reżyser rozumie istotę swojej sztuki (a więc: co dokładnie w danym fragmencie pragnie przedstawić?), jak i zaintrygować czytelnika swoją interpretacją. Zadanie ma udowodnić, że choć dokumentalista otwarty jest na zwroty, które przyniesie rzeczywistość – zasadniczo wie, w którym kierunku podąża.

Pomocne w realizacji zadania okazać się następujące pytania:

- Czy przedstawiona scena zostanie użyta w filmie?
- Dlaczego zdecydowałeś/aś się na wybór właśnie tej sceny?
- W jaki sposób przedstawiony materiał koresponduje z ogólną koncepcją filmu?
- Które zabiegi realizacyjne uważasz za szczególnie warte podkreślenia?
- Czy zastosowane we fragmencie techniki realizacyjne (np. kamera z ręki) znajdą odzwierciedlenie w innych scenach filmu?

Opowieść zamknięta w kadrze. Wybór fotosów

Istotnym uzupełnieniem powyższych aktywności będzie wybór oraz załączenie przez Ciebie trzech fotosów i opatrzenie ich krótkim, jednozdaniowym komentarzem autorskim. Pod pojęciem „fotosu” rozumiemy w takim samym stopniu stopklatkę z filmu, jak i zdjęcie wykonane na planie filmowym. Podczas gdy wybór konkretnych kadrów z filmu pozwala zwrócić uwagę na kluczowe elementy sceny (np. emocje wypisane na twarzy bohatera, niezwykłą złożoność zarejestrowanego tłumu lub potencjalnie nieistotny szczegół, składający się ostatecznie na zachwycający detal), to decyzja o załączeniu zdjęć z planu umożliwia widzom nabycie szerszego spojrzenia, wykraczającego poza ogląd świata zamkniętego w ramach filmowego obrazu. Wybrane obrazy powinny charakteryzować się wewnętrzną spójnością oraz wspierać swoją wymową nakręcony fragment filmowy, decyzję o treści i formie fotosu pozostawiamy Tobie.

Zanim zdecydujesz się na ostateczny wybór fotosu, zwróć uwagę na następujące aspekty medium fotograficznego: kompozycję kadru (istnieje wielka różnica pomiędzy planem ogólnym a detalem), operowanie światłem i cieniem (światłocien skrywa lub eksponuje określone fragmenty obrazu), a także zastosowanie głębi ostrości (za jej pośrednictwem twórca może położyć nacisk na elementy znajdujące się np. na drugim planie).

Zanim dokonasz ostatecznej selekcji fotografii możesz zadać sobie następujące pytania kontrolne:

- Dlaczego wybrane fotosy uznają za szczególnie reprezentatywne dla koncepcji filmu?
- Czym pod względem technicznym i formalnym wyróżniają się fotosy?
- Jakie emocje u postronnego odbiorcy pragnę wywołać załączonymi fotosami?
- Czy wszystkie trzy fotografie prezentują określoną koncepcję, czy raczej składają się na zbiór luźnych impresji?

PORADNIK DO ZADANIA PROJEKTOWEGO, CZ. 3:

Piszemy wniosek

Finanse mają znaczenie – również w przypadku dokumentów

Chociaż może się wydawać, że film dokumentalny wymyka się części wyzwań związanych z finansowaniem produkcji filmu fabularnego (np. często nie wymaga przygotowania scenografii, opłacenia aktorów czy użycia efektów specjalnych), w rzeczywistości jego staranna realizacja również związana jest z ponoszeniem kosztów – i to niezależnie od przyjętej formy. Wielodniowe wyjazdy, konieczność utrzymania ekipy filmowej, uzyskanie pełnego dostępu do archiwaliów lub cytowanych materiałów innych twórców, opłacenie postprodukcji – to wszystko wiąże się z bardzo dużymi wydatkami. Jeżeli dokumentalista decyduje się na umieszczenie scen fabularyzowanych (odgrywanych przez aktorów) lub animacji, koszty wzrastają. Dlatego tak ważne jest poszukiwanie grantów lub dotacji, gwarantujących doprowadzenie projektu do samego końca – łącznie z wprowadzeniem filmu do dystrybucji filmowej lub na serwisach streamingowych.

W obszarze kultury istnieje kilka wiodących źródeł finansowania, które mogą wesprzeć proces powstawania Twojego filmu dokumentalnego. Należą do nich fundusze:

- regionalne (samorządowe)
- państwowe (np. projekty ministerialne)
- instytucjonalne (np. Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej lub niezależnych festiwali filmowych)
- europejskie (np. Euroimages)
- ze zbiorów *crowdfundingowych* (np. zbiórki w serwisach społecznościowych)

Jeszcze zanim przystąpimy do tworzenia pełnoprawnego dokumentu, warto na etapie przygotowań dogłębnie zastanowić się nad możliwymi sposobami uzyskania wsparcia finansowego dla tworzonego filmu.

Na potrzeby Olimpiady stworzyliśmy projekt grantu o tytule „Polska 2023”. Przy projektowaniu poszczególnych parametrów projektu inspirowaliśmy się zarówno konkursami Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, jak i innymi krajowymi formatami grantowymi.

Eksplikacja producencka – klucz do sukcesu

Eksplikacja, której nazwa wywodzi się od łacińskiego słowa „explicatio” oznaczającego „rozwińnięcie”, „wyjaśnienie”, jest pisana przez twórców filmowych (reżyserów, operatorów, scenografów itp.) i często stanowi wymagany załącznik konkursowy. W przeciwieństwie do synopsis lub skrótego opisu scenariusza, w przypadku tej formy wypowiedzi istotne staje się kompleksowe przedstawienie koncepcji filmu: od aspektów scenariuszowych po realizacyjne. Stworzona z myślą o zaintrygowaniu odbiorcy, eksplikacja ma na celu zarówno poinformować czytelnika o najważniejszych aspektach filmu, jak i pomóc mu wyobrazić go sobie w całości. Tekst powinien być jak najbardziej precyzyjny w doborze sformułowań (stąd ważne jest operowanie odpowiednią terminologią związaną np. z gatunkową tożsamością dokumentu), ale też niepozbawiony osobistych, emocjonalnych spostrzeżeń, które mają przekonać komisję konkursową do zawierzenia w powodzenie projektu. To wszystko sprawia, że eksplikacja jest wyjątkową formą „twórczego manifestu”, rozpiętego pomiędzy profesjonalnym podejściem autora a pasją artysty.

Tym razem proponujemy, abyś wyobraził sobie, że przyjmujesz na siebie obowiązki producenta filmu – człowieka, który w znacznej mierze odpowiada za harmonijną produkcję oraz bierze na siebie rolę opiekuna pracy całej ekipy filmowej. Tworząc eksplikację, poczuć się prawdziwym ambasadorem sztuki, którego zadaniem jest przekonanie członków komisji konkursowej o znaczeniu artystycznym i wartości merytorycznej projektu. Łącząc precyzyjny przekaz z werwą marketingowca, roztocz przed jury wizję dokumentu, który przemówi do ich umysłów i wrażliwości.

Zanim przystąpisz do pisania tekstu, proponujemy, abyś odpowiedział/a sobie na kilka zasadniczych pytań:

- Jakie okoliczności wiązały się z podjęciem decyzji o stworzeniu przez film?
- Jaka intencja przyświecała Ci przy wyborze tematyki?
- W jakich okolicznościach odkryłeś/-aś bohaterów swojego przyszłego filmu?
- Kim są bohaterowie Twojego filmu? Czy posiadają doświadczenie pracy z kamerą?
- Wokół jakiej myśli przewodniej rozwijać się będzie fabuła dokumentu?
- O których aspektach produkcyjnych filmu (wybranych gatunku, konwencji lub chwytach realizacyjnych) pragniesz opowiedzieć, aby przybliżyć jego koncepcję?
- W jaki sposób sprawisz, że film będzie atrakcyjny dla widza?

Opis aspektów realizacyjnych

Zwyczajowo przy składaniu wniosków o finansowanie projektu wymaga się szczegółowego rozpisania sposobów, technik i harmonogramu rejestracji materiału. Na potrzeby niniejszego zadania ograniczyliśmy te elementy, redukując je do kwestii związanych z organizacją produkcji. Ważne, abyś jako przyszły twórca/ twórczyni zastanowił/a się nad tym, jak i gdzie film zostanie zrealizowany oraz jak wyobrażasz sobie proces produkcji. W tym kontekście zalecamy zadać sobie następujące pytania:

- Jaki jest zakładany metraż filmu?
- Ilu członków liczyć będzie obsada filmu?
- Jaki jest zakładany czas pracy nad filmem (ile dni zdjęciowych obejmuje)?
- W jakich lokacjach zakładane jest kręcenie scen (uwaga: biorąc pod uwagę, że składamy wniosek o dofinansowanie w programie „Polska 2023”, ważne jest wskazanie na miejsca w naszym kraju lub z nim związane)?
- Czy film będzie zawierał archiwalne fragmenty filmowe, nagrania muzyczne lub dzieła osób trzecich (uwaga: w przypadku pozytywnej odpowiedzi bardzo istotne jest wskazanie instytucji lub osób dysponujących odpowiednimi prawami do użycia materiałów)?

Opis walorów społecznych

Biorąc pod uwagę, że znaczna część przyznawanych dotacji (zwłaszcza publicznych) wiąże się z realizacją jakiejś istotnej idei (np. opowieści o regionie, nakreśleniu problemów konkretnej grupy społecznej, przybliżaniu nieznanymi wydarzeń z przeszłości itp.), bez trudu można wyobrazić sobie sytuację, w której zostaniecie zobowiązani do określenia oddziaływania społecznego Waszego filmu. Taki stan rzeczy ma swoje dodatkowe atuty, gdyż uświadamia artyście (a więc również dokumentaliście), że nie działa w próżni, a jego dzieło ma siłę realnej zmiany świata. Przystępując do sformułowania wypowiedzi na ten temat warto kierować się następującymi pytaniami:

Jaką istotną społecznie tematykę poruszy tworzony dokument?

- Jakie wiodące kwestie wniesie film do debaty społecznej lub dyskursu publicznego?
- Czy przedstawione w filmie treści posiadają charakter popularyzatorski?
- Czy treść i tematyka filmu pozwolą adresować projekt do określonej grupy odbiorców (np. młodzieży szkolnej, grup senioralnych bądź dyskusyjnych kół filmowych)?

Wskaźnik oczekiwanych rezultatów

Bez widzów nie ma kina. Ta stara zasada, akcentująca rolę filmu w ramach kultury masowej, odnosi się także do kwestii przewidywanego odbioru produkcji. W sytuacji, gdy konkurentów w kolejce do finansowania jest wielu, a instytucja przyznająca dotacje pragnie upewnić się, że nagrodzony projekt przemysłany zostanie wielopłaszczyznowo, bardzo ważne staje się zaplanowanie dystrybucji filmu. W przypadku punktu „Wskaźnik oczekiwanych rezultatów” Twoim zadaniem jest wyartykułowanie szacunków na temat odbioru filmu dokumentalnego w kręgu festiwalowym i kinowym. Pomocą w tej kwestii może się okazać znalezienie odpowiedzi na następujące pytania kontrolne:

- Do kogo adresowany jest film (charakterystyka odbiorców)?
- Jaka jest zakładana liczba widzów (np. w odniesieniu do wyników polskiego *box office'u*)?
- Czy film posiada potencjał festiwalowy?
- Na których festiwalach film może mieć największe szanse powodzenia (w kontekście nagród, odbioru krytyków i publiczności)?
- Jaka jest przewidywana forma dystrybucji (kina studyjne / pokazy autorskie w kinach i na festiwalach / multipleksy)?

Plany promocji filmu

Chociaż podejmowanie działań promocyjnych i marketingowych wobec filmu dokumentalnego budzi więcej kontrowersji niż w przypadku filmów fabularnych, w praktyce dokument w taki sam sposób jak fabuła podlega prawom współczesnego rynku. Aby uzyskać szansę na zaistnienie w świadomości odbiorców konieczne jest przedstawienie filmu w taki sposób, aby zainteresował potencjalnych odbiorców. Z tego powodu ostatnim elementem zadania jest zaprezentowanie i krótkie uzasadnienie wstępnych planów promocji filmu.

- Jaki procent budżetu filmu planujesz przeznaczyć na promocję (mowa o szacunkach procentowych)?
- Jaka forma promocji filmu (np. artykuły w prasie kinowej, wywiady sponsorowane z twórcami na serwisach filmowych, reklama miejska itp.) wydaje się najskuteczniejsza, mając na uwadze jego formę i tematykę?
- Która platforma społecznościowa wydaje się najbardziej odpowiednia do promowania filmu?
- Jakie narzędzia marketingowe mogą być szczególnie pomocne w promowaniu filmu w mediach społecznościowych?

Naturalnie powyższe zadania stanowią jedynie część wyzwań, które czekają na twórcę filmowego podczas wypełniania rzeczywistego wniosku o dofinansowanie projektu. Oprócz konieczności załączenia rozmaitych dokumentów poświadczających zasadność podejmowanego przedsięwzięcia (np. opinie ekspertów-konsultantów naukowych, wstępny kosztorys itp.) konieczne jest szczegółowe opisanie kwestii technicznych i realizatorskich. Niemniej jesteśmy przekonani, że wypełnienie powyższych zadań, umożliwi Uczestnikom spojrzenie na aspekt produkcji filmowej oczami dokumentalisty i zachęci do rozwijania kluczowych cech twórcy filmowego. Niech kreatywność, uważność w obserwowaniu rzeczywistości, odwaga podejmowania trudnych tematów oraz potrzeba wnoszenia do sztuki filmowej części własnej perspektywy towarzyszy Wam na ścieżkach filmowej pasji.

Powodzenia w realizacji zadań!